

Kelionių po Lietuvą idėjos - turizmo naujovių dešimtukas

Lietuva turistams jau nebeprisistato kaip „neatrasta“ turistinė kryptis: didžiausias pasaulyje kelionių gidų leidėjas „Lonely Planet“ įtraukė ją į labiausiai rekomenduojamų aplankyti pasaulio vietų trejetuką. Kasmet užsienio turistų vis gausėja – Lietuvoje juos užburia natūrali gamta su 6 tūkst. ežerų, net trečdalį krašto dengiančiais miškais, dešimtimis išpuoselėtų nacionalinių ir regioninių parkų. Be to, kiekvienais metais atsiranda vis naujų įdomių turistinių traukos objektų, skatinančių keliauti ir geriau pažinti šalį.

1. Vilnius - svečiuose pas laimingiausius gyventojus. Lietuvos sostinė yra siejama ne tik su istoriniu UNESCO globojamu senamiesčiu, barokinių bažnyčių bokštais, dinamišku kultūriniu gyvenimu, bet ir... laimingiausiais žmonėmis. Pagal naujausią „Europabarometer“ Europos sostinių tyrimą, Vilnius užėmė pirmą vietą pagal laimingų čia gyvenančių žmonių rodiklį. Didžiausios sostinės turizmo naujovės – pačioje LR Prezidentūroje duris atvėręs Valstybės pažinimo centras, kuriame šiuolaikiškai pristatoma šalies valstybingumo istorija; Sapiegų rūmuose jau veikia itin patraukliai įrengtas Saugomų teritorijų nacionalinis lankytojų centras, į kurį įėjusieji pasijunta it gamtos apsuptyje, tarp augalų, gyvūnų ir net debesų virš galvos; lankytojų netrūksta ir miesto centre dirbančiam interaktyviam Pinigų muziejui, supažindinančiam su pasaulio pinigais bei bankininkystės raida.

Nacionalinis lankytojų centras. T. Vinicko nuotr.

2. Anykščiai - keliauti medžių viršūnėmis. Šis miestelis – tikras keliautojų atradimas, sulaukęs daugybės dėmesio dėl turistinio objekto – Medžių lajų tako. Medžių viršūnėmis 21 m aukštyje vingiuojantį pažintinį taką su 34 m aukščio apžvalgos bokštu Jungtinių Tautų pasaulio turizmo organizacija paskelbė Pasaulio turizmo inovacija Nr.1. Jis yra vienintelis ne tik Baltijos šalyse, bet ir Rytų Europoje. Be to, šiemet greta Anykščių pradėta atstatinėti medinė Vorutos pilis, stovėjusi ant Šeimyniškių piliakalnio ir menanti Lietuvos karaliaus Mindaugo laikus.

Medžių lajų takas

3. Druskininkų gondolos. Itin populiarius Lietuvos kurortas, kurio gydomieji mineraliniai šaltiniai žinomi jau nuo XVIII a. Mineralinių vandenų, gydomojo purvo bei kitas sveikatinimo procedūras čia atlieka profesionalus personalas gausiai įsikūrusiose gydyklose, sanatorijose, SPA centruose. Vienintelį ištisus metus veikiantį žiemos pramogų kompleksą Baltijos šalyse „Snow arena“ su vandens pramogų parku jungia vienintelis Lietuvoje lynų kelias, kur iš 45 m aukštyje keleivius keliančių gondolų atsiveria vaizdinga kurorto bei Nemuno kilpų panorama. Lankytojus kviečia ir atnaujintas Karolio Dineikos sveikatingumo parkas, kuriame galima pakvėpuoti jonizuotu oru ir išsimaudyti po Ratnyčėlės

upės kaskadomis.

4. Kvėpuoti jūros oru - Birštone. Šiame balneologiniame Lietuvos kurorte mineralinis vanduo net tvyro ore tiesiogine to žodžio prasme. Miesto centriniam parke pastatytame atviraime originalios architektūros mineralinio vandens garinimo bokšte-paviljone su mineralinio vandens fontanėliu ir druskų galerija garintuvo sienomis tekantis mineralinis vanduo, veikiamas saulės ir vėjo, garuoja ir leidžia kvėpuoti sveikatai naudingų mineralų prisodrintu „jūrinio efekto“ oru. Čia neseniai atidarytas ir Kneipo sodas, skirtas procedūroms su šaltu vandeniu organizmo grūdinimui, imuninės sistemos stiprinimui.

5. Kauno raj. - Šveicarija Lietuvoje. Lietuvoje kadagiai nėra labai paplitę, tačiau pačioje Kauno pašonėje (apie 25 km nuo miesto centro) galima pasigrožėti unikaliu Kadagių slėniu. Beveik šimtmečio senumo kadagynas yra ant Kauno marių skardžio Arlaviškių botaniniame draustinyje, stačiame Nemuno kilpos šlaite. Viršutinėje jo dalyje įrengtas daugiau nei kilometro ilgio pažintinis pėsčiųjų takas, kurį Lietuvos gyventojai šiemet išrinko gražiausiu pažintiniu taku Lietuvoje. Šveicarijos Alpes primenantis kraštovaizdis unikalus ne tik kadagiais – vieninteliu augalu Lietuvoje, išskiriančiu ypač daug dezinfekuojančių, gydančių ir orą gryninančių medžiagų, bet ir kitais retais, į Raudonąją knygą įtrauktais augalais. Kadagių slėnyje rengiami naktiniai žygiai stebėti pelėdų, šikšnosparnių, veikia Gamtos mokykla.

6. Atgimstantys dvarai. Lietuvoje vis daugėja dvarų ir pilių atstatymo bei dvarų kultūros atgaivinimo iniciatyvų. Istoriją atgaivina pačioje Ukmergės pašonėje esantis pernai atnaujintas pirmojo prezidento Antano Smetonos Užugirio dvaras, kurį jam 60-mečio proga padovanojo Lietuvos gyventojai, Paežerių dvaras (Vilkaviškio raj.), kuriame saugomas Vinco Kudirkos smuikas – juo, sakoma, pirmąkart buvo sugrota „Tautiška giesmė“. Svečių laukia ir Ilzenbergo dvaras (Rokiškio raj.), vystantis vienintelį Lietuvoje biodinaminį ūkį, kuriame gaminami sveiki, natūralūs ir energetiškai stiprūs produktai.

7. Žydų paveldas Žemaitijos sostinėje. Šiemet Lietuvos kultūros sostinė paskelbti Telšiai didžiuojasi sutvarkyta Masčio ežero pakrante, įrengtu amfiteatru, pasakojimais ir legendomis apipintomis mažosiomis skulptūromis senamiestyje. Jame kadaise šurmuliavo žydų krautuvėlės, klestėjo amatai, o Turgaus aikštėje buvo kepyklos, restoranai ir karčemos. Žydų paveldas ypač domina užsienio turistus. Organizuojamų teminių ekskursijų metu lankoma buvusi žydų ligoninė,

Telšių ješibotas (žydų dvasininkų seminarija), kuris XIX a. buvo pripažintas vienu didžiausių pasaulyje – jo apžiūrėti atvyksta žydai iš viso pasaulio. Ne mažiau įdomu apsilankyti buvusioje žydų fotoateljė, kurioje dabar įsikūrusi Vilniaus dailės akademijos Telšių parodų salė, taip pat buvusioje žydų mokykloje, Javnės mokytojų seminarijoje, buvusiose žydų maldos namuose, Žydų kapinėse.

Telšiai. P. Balčiūno nuotr.

8. Į Pamario kraštą – bet kuriuo metų laiku. Šilutė, Rusnės sala, Ventė, Kintai – labai savitas ir turistams vis įdomesnis Lietuvos regionas palei Kuršių marias ir Nemuną. Štai Rusnėje, vieninteliame Lietuvos miestelyje, esančiame saloje, skalaujamoje 4 vandenų, – netikėtas indiškasis akcentas. Prieš metus Atmatos upės krantinėje buvo atidengtas paminklas Indijos tautos tėvui Mahatmai Gandžiui ir jo bendražygiui, Rusnės sūnui architektui Hermanui Kalenbachui. „Lietuvos Venecija“ – Mingės kaimu su upe vietoj gatvės – galima pasigrožėti iš laivo denio degustuojant rūkytą žuvį ar žuvienę. Ventės rago atnaujinta ornitologinės stoties paukščių migracijos ekspozicija, organizuojamas paukščių stebėjimas. Kintuose (Šilutės raj.) šią vasarą atnaujintas ir prailgintas Aukštumos pažintinis takas vingiuoja per vieną didžiausių ir gražiausių Nemuno deltos aukštapelkių (beje, ji – žymiausia pasaulyje!). Pamario gyvenvietėje Drevernoje keliautojai svetingai priimami laivadirbio Jono Gižo etnografinėje žvejo sodyboje. Drevernos mažųjų laivų uoste, apžiūrėjus vėtrungių alėją ir Kuršių marias taip, kaip anksčiau jas matė milžinai – iš 15 m aukščio apžvalgos bokšto, žvejai gali paplukdyti mariomis senoviniu buriniu kuršių laivu.

Dreverna

9. Pieno kelias. Po Lietuvą nuo pernai vasaros vingiuoja turistinis-kulinarinis maršrutas „Pieno kelias“ su daugiau nei 30 „pieniškų stotelių“ Telšių, Plungės, Rietavo ir Kupiškio savivaldybėse. Pieno kelyje – ekologiniai ūkiai, parkai, amatų kiemeliai, edukaciniai užsiėmimai, muziejai, mugės. Ūkiuose galima ne tik apžiūrėti, kaip auginami gyvuliai, bet ir paragaut ar įsigyt čia pat spaudžiamų ožkos, karvės pieno sūrių, jogurtų ar net naminių ledų, pasiperti pirtyje su išrūgų ledukais.

10. Alaus kelias. Šiaurinė Lietuvos dalis garsi vadinamuoju „alaus keliu“ – įvairiose vietose (alaus daryklose, dvaro bravoruose, pilies muziejuje) čia galima susipažinti su alaus virimo tradicijomis ir padegustuoti lietuviško alaus. Jį Lietuvoje viešėję „The New York Times“ žurnalistai pavadino „neatrasta istorine vertybe“. O Kanados mokslininkai paskelbė, kad lietuviškos alaus mielės yra unikalios dėl ypatingos DNR – ji neturi analogų pasaulyje. Be didžiųjų gamintojų šalyje veikia daugiau nei 70 mažesnių alaus gamyklų, kurių seniausia Biržuose įkurta dar 1686 m. Lankantis Biržuose derėtų neaplenkti ir tik pernai Biržų regioninio parko teritorijoje prie Kirkilų karstinių ežerėlių pastatyto apžvalgos bokšto, forma primenančio kanoją arba grimztančią valtį. Bokšto aukštis – beveik 32 m, todėl užkopus į jį atsiveria nuostabus vaizdas į karstinių įgriuvų reljefą su 30 vandens pilnų smegduobių, vadinamų Kirkilų draustinio ežerėliais.

Valstybinio turizmo departamento prie Ūkio ministerijos informacija

Straipsnis spausdintas žurnalo „Pasaulio lietuvis“ 2016 m. lapkričio numeryje